

XV.

B e t æ n k n i n g

over.

Udkast til Lov om Lønningerne for det ved det Kongelige Akademie for de skjønnede Kunster ansatte Lærer- og Tjenstpersonale.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 15de November 1861).

De Bilag, som Udvalget under nærværende Lovudkasts Overveielse har været i Besiddelse af, vise, at fra 1849 har en Omordning af Forholdene ved det kgl. Kunstakademie, og navnlig af Underviisningen ved samme, næsten uafbrudt været Gjenstand for Forhandlinger i Akademiet. De meest afvigende Anskuelser herom have fundet deres Udtryk i forskjellige Betænkninger, i Beskjendtgjørelsen af 28de Juli 1857, i Reglementet af 16de April 1859 og i et Program af 10de Februar 1860, uden at dog Udvalget kan skjønne, at det tilsigtede Resultat er blevet en sammenhængende, efter Omstændighederne vel afpasset og ved de rette Hjælpe midler gennemført Underviisning for Kunstnere, Haandværkere og Architecter. Da Udvalget dog maa erkjende, at det er billigt, at de ved Akademiet ansatte Embedsmænd og Betjente gives en Lønningsforhøielse som den, der har fundet Sted i flere andre Retninger, ligesom det uden at slutte sig til de i Udkastets Motiver anførte Enkeltheder dog tør ansee det for rimeligt, at Underviisningen ved Akademiet i flere Henseender vil vinde ved, at Lønningsforhøielsen sætter Ministeriet istand til at fordre en større Arbeidsvirksomhed af Kunstanstaltens Embedsmænd, tilraade alle Udvalgets Medlemmer at bevilge en Deel af det i Loven forlangte Tilskud, medens den Form, under hvilken de foreslaae Bevillingen, er forskjellig.

Et Mindretal (S. A. Hansen og Tscherning) kan saaledes ikke billige den Idee, som udtrykkes igjennem Lovens vigtigste Bestemmelser, hvorved Kunstakademiets hidtidige Stilling til Staten, navnlig til den lovgivende Magt, i væsentlig Grad forandres. Seer man hen til det store Antal Kunstnere, deriblandt flere, som indtage en fremragende Stilling, som have udviklet sig under de hidtil bestaaende Forhold, et Antal saa stort, at der ikke sjelden maa anvendes kunstige Midler for at staffe dem det fornødne Erhverv, saa skulde det ikke synes, som der i denne Retning var noget Savn at afhjælpe, nogen yderligere Indblanding fra Statens Side nødvendig. Smidler tid maae vi indrømme, at ligeoverfor de bethdelige Lønningsforøgelser, som nu have fundet Sted i mange Retninger, taler Billighed for, at der skeer Noget i lignende Retning for Kunstakademiet, og da der ikke i dette Dieblif viser sig nogen Udsigt til en Indtægtsforøgelse for Akademiet fra nogen anden Side, saa har Mindretallet formeent, at Statskassen endnu ved denne Leilighed burde komme dets Hovedkasse tilhjælp ved noget at forsøge det Tilskud, som hidtil aarlig har været bevilget paa Finantsloven under § 10 E. Ved at tage de medbeelte Dplysninger om Ministeriets Hensigter under nærmere Overveielse ere vi komne til den Formening, at en Forøgelse af det nærværende Tilskud med 4,000 Rb. aarlig maatte ansees